

פרשת תצוה

שמות פרק-כז

{כ} וְאַתָּה תְצַוֶּנָּה | אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ
אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כְּתִית לַמָּאֹר
לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד:

רש"י

ואתה תצוה. זך. בלי שמרים, כמו ששנינו במנחות,
מגרגרו בראש הזית וכו': כתיית. הזיתים היה כותש
במכתשת ואינו טוחנן בריחים, כדי שלא יהא בו שמרים,
ואחר שהוציא טפה ראשונה דאי מוציא מהן יותר יהא בו שמרים,
מכניסן לריחים וטוחנן, והשמן השני פסול למנורה וכשר
למנחות, שנאמר כתיית למאור ולא כתיית למנחות:
להעלות נר תמיד. מדליק עד שתהא שלהבת עולה
מאליה: תמיד. כל לילה ולילה קרוי תמיד, כמו שאתה
אומר עולת תמיד, ואינה אלא מיום ליום. וכן במנחת
חביתין נאמר תמיד, ואינה אלא מחציתה בבקר ומחציתה
בערב, אבל תמיד האמור בלחם הפנים, משבת לשבת
הוא:

בעל הטורים

ואתה תצוה. לא הזכיר משה בזה הסדר משא"כ בכל החומש שמשעה שנולד משה אין סדר שלא הוזכר בה (חוץ ממשנה תורה) והטעם משום שאמר מחני נא מספרך אשר כתבת וקללת חכם אפי' על תנאי באה ונתקיים בזה. וכתב צוואה במנורה וכן בתמיד צו את בני ישראל לפי ששניהם נוהגים בכל יום ויש בהם חסרון כיס לפיכך צריך זרוז לכן אמר בהם לשון צוואה. תצוה בגי' נשים צוה, רמז להדלקת הנר לנשים חובה בשבת: ויקחו אליך. אבל אני איני צריך לאורה: כתית. רמז ת"י ת"י ת"כ שנים יהא נוהג הדלקת המנורה: להעלת. חסר ו' לומר שוי"ו נרות מכבים אותם אבל נר מעדבי דולק לעולם: למאור להעלות. בגי' חצי לוג שמן לנר: נר תמיד. בגימ' בשבת:

הרמב"ן

אליך. שיביאוהו לפניו והוא יראנו אם הוא זך וכתית כראוי:

אור החיים

ויקחו אליך פירוש אליך נוגע הדבר כי בזה תתחזק נבואתך:

אדמו"ר שליט"א

ואתה תצוה את בני ישראל, שמשה הוא מקשר ומחבר את בני ישראל (עם אוא"ס) ע"י שהוא זן ומפרנס את האמונה...כתית למאור...כי זה שמשה מגלה בחינת המאור דישראל (עצם הנשמה), הוא בעיקר ע"י אתפשטותא דילי' שבזמן הגלות (כתית) שעוררו בישראל כח המס"נ שלהם, שע"ז הוא עיקר גילוי עצם הנשמה, מאור:

{כא} בְּאַהֲלֵ מוֹעֵד מִחוּץ לַפֶּרֶכֶת אֲשֶׁר
עַל-הָעֵדוּת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אֶהְרֹן וּבָנָיו
מֵעֵרֵב עַד-בֶּקֶר לְפָנַי יִהְיֶה חֲתָקַת עוֹלָם
לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

רש"י

מערב עד בוקר. תן לה מדתה שתהא דולקת מערב ועד בוקר, ושיערו חכמים חצי לוג ללילי טבת הארוכין, וכן לכל הלילות, ואם יִוָּתֵר אין בכך כלום:

אור החיים

מאת בני ישראל פירוש כי שמן זה קרבן ציבור ולזה לו יהיה שיתנדבו יחיד צריך שימסרם לציבור ותהיה הבאתו למשכן מאת בני ישראל: מערב עד בקר. לפי קצור הלילות היו עושין הפתילות גסות שלא ישאר מן השמן כלל למחר:

אדמו"ר מהר"ש

נר תמיד - שהתורה אינו תלוי בזמן, אבל המצות הם תלויים בזמן לכן מערב ועד בקר:

אדמו"ר הזקן

יערך אתו אהרן כו'. וצריך להבין...דבפסוק ראשון גבי ויקחו אליך אל משה כתיב להעלות נר תמיד ובפסוק שני גבי אהרן כתיב מערב עד בקר לבד. אך הענין הוא כי הנה אהרן שושבינא דמטרוניתא. מטרוניתא הוא מקור נש"י כי כל ישראל כו'. ואהרן הוא השושבין להם כמו עד"מ חתן וכלה שצריכין שושבין לילך עמהם לפי שא"א להם לילך בעצמם מחמת הבושה וצריכין סעד לתמכם...והנה כמו ענין השושבינים עד"מ שאין זה אלא בשעת החתונה כי משם ואילך אין צריכין עוד לשושבינים. כך הנה שושבינות של אהרן הוא בבחי' ביום חתונתו וביום שמחת לבו והוא שמחה של מעלה המתגלה בנש"י לשמח לבם בה' השוכן בתוך תורתם ועבודתם:

שמות פרק-כח

{א} וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלַיךָ אֶת-אֶהְרֹן אֶחִיךָ
וְאֶת-בָּנָיו אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְכַהֵנוּ-לִי אֶהְרֹן נָדָב וְאַבִּיהוּא אֶלְעָזָר
וְאִיתָמָר בְּנֵי אֶהְרֹן:
רש"י

ואתה הקרב אליך. לאחר שתגמור מלאכת המשכן:

אבן עזרא

ואתה. בעבור היות משה כהן הכהנים בתחלה. על כן טעם הקרב
אליך:

הרמב"ן

וטעם נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן. שלא יחשב כי
בהמשח האב לכהנו יהיו הבנים האלה כהונים, אבל להם בעצמם יכהן.
והנה יצא פנחס ושאר הנולדים, שלא נתכהנו רק אלה הארבעה
הנמשחים עמו ומולדתם אשר יולידו אחרי כן:

בעל הטורים

הקרב. ד', הכא. וזאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן. וגם את
אחיך וגו' הקרב. הקרב את מטה לוי. הקרב אליך ואח"כ המנחה שאינו
ראוי לכהונה עד שיתחנך בבגדים. ורמז לו שיקריב אליו בני לוי דכתיב
נתונים נתונים המה לי: ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך. ג"פ
אהרן בפסוק רמז לג' כהנים שישארו והם אהרן אלעזר ואיתמר. ג"פ
לכהנו לי בפרשה כנגד בית ראשון ובית שני ולעתיד:

אור החיים

הקרב את אהרן במקומך...כי זה לך במקום קרבן לכפרה על אשר העזת פניך לפני ה', ואמרו אליך לכפרתך בהקריב את אהרן ויתן לו גדולתו אין לך קרבן גדול מזה:

כלי יקר

ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך מתוך בני ישראל. הוסיף כאן לשון ואתה לומר לך שמצד מעשה העגל נרחק אהרן כמו שנפסלו בכורי ישראל ומשה קרבו בתפלתו: לכהנו לי. כל מקום שנאמר לי הוי לעולמים:

{ב} וְעָשִׂיתָ בְגָדֵי-קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ לְכָבוֹד וּלְתַפְאֲרָתָ:

אבן עזרא

ועשית בגדי קדש. נקראו כן בעבור שישרתו בהם במקום הקדש:

פּוּרָנוּ

ולתפארת. שיהיה כהן מורה נורא על כל סביביו, שהם תלמידיו החקוקים על לבו וכתפיו:

{ג} וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֶל-כָּל-חַכְמֵי-לֵב אֲשֶׁר מִלְּאֲתָיו רוּחַ חָכְמָה וְעָשׂוּ אֶת-בְּגָדֵי אַהֲרֹן לְקֹדֶשׁ לְכַהֲנוֹ-לִי:

רש"י

לקדשו לכהנו לי. לקדשו להכניסו בכהונה על ידי הבגדים, שיהא כהן לי, ולשון כהונה שירות הוא, שנטריא"ה בלע"ז:

בעל הטורים

חכמי לב אשר. בגימ' יראת. מי שמלא יראת השם והיינו שנא'
ראשית חכמה יראת ה':

אדמו"ר הזקן

חכמי לב ע"ש שאין להם אלא לב אחד בבחי' בטול בחי' חכמה.
כי בחי' נפרד שיש לו שתי לבבות, עליו נאמר אשר אתם זנים אחריהם
כו' שאין אדם עובר עבירה א"כ נכנס בו רוח שטות שנסתלק ממנו
בחי' חכמה כו'. משא"כ בבחי' לב אחד, ע"ז נאמר אשר מלאתיו רוח
חכמה להיות נשפע עליו רוח חכמה מאתערוותא דלעילא ע"י אתעדל"ת
חכמי לב: